

BIBELSK

TRO

4

/2019

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

28. årgang

www.bibelsk-tro.no

I dette nummeret:

- Det nytter å kjempe for barnet i mors liv
- Englevakt!
 - Det nye Norge. Avkristningens konsekvenser

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), avd.leder Olav Stokka, tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg.

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland.

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
tildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Det nytter å kjempe for barnet i mors liv <i>Leder. Av Eivind Gjerde</i>	4
Ta din tilflukt til Jesus! <i>Andakt. Av Hans Erik Nissen</i>	6
Å jeg lengter hjem til himlens lyse saler <i>Sang. Av ukjent forfatter</i>	7
Fokus på Israel <i>Trøst. Av Axel Remme</i>	8
Den nye fødsel <i>Bokklipp. Av Carl O. Rosenius</i>	9
Stedfortrederen Kristus <i>Bokklipp. Av Bonar</i>	9
Englevakt! <i>Trosblikk. Av Olav Hermod Kydland</i>	10
Hvilke mennesker tar anstøt av Jesus? <i>Fra troens slagmark. Av Per Gustafsson</i>	12
Du skal ikke ha andre guder enn meg <i>Trossannhet. Av Kjell Skartveit</i>	16
Melding av 2 CDer fra Fossnes <i>CD-anmeldelse. Av Gunnar Holth</i>	17
Melding av Nøkkelen <i>NLL.</i>	19
Bibelsamling på Audnastrand: 10.-14. juli 2019	20
Israel – viktig for kristne? <i>Bladklipp. Av Ole Andersen</i>	22
Det nye Norge - Avkristningens konsekvenser <i>Fra troens slagmark. Av Per HAAKONSEN</i>	22
Trosbekjennelsens oppgave <i>Bladklipp. Av Fredrik Wisløff</i>	26
Land! Hør Herrens ord! <i>Bokklipp. Av Øvind Andersen</i>	27
Hedre din mor og din far! <i>Bokklipp. Av Hans Erik Nissen</i>	28
Hvordan er det på den andre siden? <i>Bokklipp. Av H. E. Wisløff</i>	29

”Det er brudgommens sang båret frem av hans brud.
Den er enkel som barnet, sannferdig som Gud.
Har du lært den på jorden – og fikk du den kjær,
Skal du syng den evig med himlenes hær.”

(Nr 242 vers 5 i Sangboken)

Neste nummer kommer i september

Det nytter å kjempe for barnet i mors liv

AV EIVIND GJERDE

Kampen for det ufødte liv er svak i Norge. Men det er blitt bedt mange bønner til livets Gud om at han må gripe inn og stoppe det moderne holocaust som fosterdrapet er. Fortsatt blir ca. 15000 små barn nådeløst drept i mors liv hvert år på våre sykehus. De blir drept fordi mor og far ikke vil ta imot barnet. Det er dypest sett ingen annen grunn. Mor og far vil ikke ha barnet. Røsten fra blodet til disse barna roper til Gud fra jorden, på samme måte som Abels blod ropte til Gud (1 Mos 4,10). Fosterdrap er feige og ynkelige drap på det mest uskyldige av alt menneskeliv. Fosterdrap er det største hån mot Gud som har skapt alt liv og som har retten på alt menneskeliv.

På dommens dag skal Gud holde fram fostrene som vitner for dem som var med på å føre dem i døden, om det så var mor, far, slektninger eller andre. Det er ikke bare kvinnen selv som tok avgjørelsen om å avslutte livet til barnet hun bar under sitt hjerte, som skal motta Guds dom. Alle andre som støttet eller oppmuntret til det store mordet, som fosterdrap ble kalt for i oldkirken, skal også motta Guds strenge dom for denne blodige uretten. Alt helsepersonell som utførte drapene og alle politikere som har støttet og fremmet fosterdrapsloven, skal stå til ansvar for Gud en dag. Livets Herre skal da sitte på den store hvite tronen og dømme alle synder mot barnet i morsliv som ikke er gjort opp ved Kristi kors. På samme måte som de ikke viste barnet noen nåde, skal heller ikke Gud vise dem nåde. De skal med skam gå bort til den evige ilden som er beregnet på djevelen og hans engler.

Når det er sagt, så må vi skynde oss å si at det er nåde å få for å ha tatt abort, utført abort og oppmuntret til abort. Det er nåde å få for denne avskyelige synden ved Kristis kors. Skulle du som leser dette, kjenne deg dømt i samvittigheten i møte med fosterdrapet, så skal du vite at denne dommen er av det gode. Du må erkjenne at du

har syndet mot det femte budet som sier: *"Du ikke skal slå i hjel."*

Budet i 2 Mosebok 20,13 gjelder alt menneskeliv fra unnfangelsen av og til naturlig død. Ett fosterdrap er et klart brudd på det 5. bud. Det skulle det ikke være noen tvil om. Du må erkjenne at din synd mot barnet i mors liv, er en synd mot Gud som har skapt livet. Du må erkjenne at det er han du dypest sett har syndet mot. Deretter skal du gå til Jesus Kristus, Guds Sønn, og fortelle ham hva du har gjort. Dersom du ikke unnskylder eller bortforklarer din grove synd på noen måte, men sier med kong David: *"Jeg har syndet mot Herren."* (2 Samuelsbok 12,13) – så vil Gud i himmelen tilgi deg din synd og slette den ut til evig tid. Du vil ikke møte din synd igjen på dommens dag. Men om du fortsetter i din trass mot Gud og forsvarer denne største av alle synder mot det ufødte barnet, vil dommen mot deg være uten skånsel og ramme deg til evig tid.

Mange forsvarer fosterdrapet i Norge og mange forsvarer til og med drap på tvillingfoster. Debatten om tvillingabort raste nylig i vårt land. Vi merket oss at særlig mange kvinner hylte og skrek for retten til å drepe sitt tvillingfoster. Disse kvinnene var drevet av demoniske krefter. Det samme gjelder selvsagt mennene som støttet dem. Alle som støtter drap på barn i morsliv unntatt når morens liv er i fare, gir seg inn under demoniske åndskrefter. Den onde og forførende åndspersonligheten som ønsker død og undergang over alt menneskeliv, kaller Bibelen for "denne verdens fyrste" eller "denne verdens gud." Det er han som hater barnet i morsliv som ingen andre. Satan hater livet. Det er hans grufulle hat som vi hørte bli ropt ut av de kvinner og menn som gikk i demonstrasjonstog for å kjempe for fosterdrapsloven i Norge og som ville beholde retten til tvillingaborter. Jesus Kristus som har beseiret Satan, kaller ham for

tyven som bare er kommet for å stjele og myrde og ødelegge (Joh 10,10). Jesus Kristus derimot er kommet for at vi skal ha liv og overflod. Satan vil drepe barna i mors liv. Jesus Kristus vil frelse og berge barna i mors liv.

Nytter det å kjempe for barnet i mors liv? Selvfølgelig gjør det det. Vi må aldri slutte denne kampen. Vi som tror på Jesus Kristus, må kjempe i bønn, kjempe i forkynnelse og veiledning, kjempe med pennen og skrive mot denne morderlov og vi må støtte de kvinnene som i en vanskelig situasjon vil bære fram barnet sitt. Vi må også kjempe på den måten at vi lar vår røst høres i mediene og overfor politikerne.

Fra USA har det kommet gledelige signaler om kampen mot fosterdrapet. En rekke delstater i USA vil begrense retten til abort. Noen stater har gått veldig langt i kampen mot fosterdrapet. Fredag 24. mai 2019 signerte guvernør Mike Parson i den amerikanske delstaten Missouri en lov som forbyr kvinner å ta abort senere enn åtte uker ut i svangerskapet. Dette forbudet gjelder selv om kvinnen er blitt gravid gjennom voldtekt og incest.

Avisen VG skriver: "Den siste tiden har stadig flere konservative delstater vurdert eller innført anti-abortlover. Georgia vedtok nylig abortforbud etter uke seks. Ohio, Kentucky, Iowa og North Dakota har innført lignende lover, mens folkevalgte i Florida og Texas vurderer å følge etter. Samtlige forbud har blitt stoppet av en dommer eller overlevert til domstolene."

(Kilde: <https://www.vg.no/nyheter/utenriks>)

Det er noe veldig positivt på gang i USA. Avisen Dagbladet skriver: "Onsdag kveld, et snaut døgn etter at delstatsforsamlingen i Alabama vedtok en ny og veldig streng abortlov, skrev guvernør Kay Ivey under på lovforslaget":

"Denne loven har mange støttespillere, lovgivningen står som et sterkt bevis for folk i Alabamas sterke tro på at hvert eneste liv er verdifullt og at hvert eneste liv er en

hellig gave fra Gud, heter det i en uttalelse fra guvernøren."

(Kilde: <https://www.dagbladet.no/nyheter/raser-mot-ny-abortlov-i-alabama/71084320>)

Denne loven som sier at når hjertelyden kan høres på fosteret, er det forbudt med abort, ble vedtatt med stort flertall i Alabama onsdag 14. mai 2019.

Dagbladet skriver videre: "For bak den strenge abortloven ligger det et ønske om å få Høyesterett til å revurdere den historiske Roe v. Wade-avgjørelsen fra 1973, som legaliserte abort over hele landet."

Den nye loven ble helt spesifikt utformet for at den skulle havne på Høyesteretts bord og utfordre Roe v. Wade, sier Eric Johnston, leder for Alabama Pro-Life Coalition, som var med på å utforme loven."

(Kilde: <https://www.dagbladet.no/nyheter/raser-mot-ny-abortlov-i-alabama/71084320>)

Det har økt på med mennesker som er imot abort i USA, og tallet på tilhengere har minket. Det er veldig gledelig å legge merke til at siden 2001 har det blitt vedtatt 660 delstatslover som begrenser eller forbyr abort. I samme periode har 33 initiativer som styrker "retten" til abort blitt godkjent. Kampen mot dette onde barbariet som fosterdrap er, er på fremmarsj.

Kampen om vedtakene mot å begrense abort er allerede i gang. Ja-til-livet-tilhengerne vil føre abortsaken helt til Høyesterett. Det er for tiden konservativt flertall i den amerikanske Høyesteretten, og den skjendige abortloven av 1973 kan forhåpentligvis bli opphevet.

Veien fram til å fjerne loven av 1973 blir nok lang og kampfull, men uansett er det svært gledelig det som skjer i USA. Det viser at det nytter å kjempe, selv om kampen må fortsette med full styrke. Når skal vi se en lignende kamp med samme styrke i vårt land? Må vi fortsatt be om at vår Far i himmelen må gripe inn til frelse i det enkelte menneskehjerte i vårt folk, og samtidig å endre holdningene til menneskelivet og menneskeverdet. □

Ta din tilflukt til Jesus!

AV HANS ERIK NISSEN

”Salige er alle som tar sin tilflukt til ham”
(Salme 2,12)

Tilflukt til Jesus er ikke en livsstil, med meninger og holdninger. En sunn lære er ikke uten betydning. Tvert imot. Falsk forkynnelse forgifter og angriper selve livet. Men sjelefienden kan også bruke sann lære slik at den tar kristenlivets plass.

Kristendom er tilflukt til Jesus. Dypt i sjelen lever angsten, og den er en følge av synden. Adam og Eva skjulte seg etter at de hadde syndet. Det gjør du og. Du tror det kanskje ikke, men det er noe i deg som er redd for Gud.

Du bør vende deg til Gud som du er redd for.

Hvordan skal du få frimodighet til å gjøre det?

Det er en som har stått for Gud før du kom. Det er Jesus. Han har gitt deg et tilfluktssted. Da han hang på korset, var han for Guds ansikt med alle dine synder. Da ble han rammet av Guds vrede. Golgata var det forferdeligste stedet for Jesus. Langfredag gjorde han det til det mest velsignede stedet for deg.

Forsoningsstedet har Jesus gjort til ditt til-

fluktssted. Står du der er alt det Jesus har gjort for deg nærværende og levende for Gud. Da ser Gud deg i Jesus. Du står midt i den kjærlighetsstrømmen, som hele tiden kommer fra Guds hjerte mot Jesus.

Satan gjør alt for å få deg til å la være å søke tilflukt. Du skal vente til du er blitt en bedre kristen. Ikke hør på ham! Kom slik som du er. Det er ingen synd som ikke er sonet på forsoningsklippen. Du har ingen ting å frykte. Denne klippen bærer også deg.

Forstår du at Bibelen kaller deg salig?

Det finnes ingen lykke som kan sammenlignes med dette. Tenk ikke lenger på at du skal flykte fra ham, men at du skal vende deg til ham! Det er som den fortapte sønn som kommer hjem. Det er en åpen faderfavn som møter ham. *”Men da han ennå var langt borte, så hans far ham, og han fikk inderlig medynk med ham. Han løp ham i møte, falt ham om halsen og kysset ham.”* (Luk 15,20)

Det er nåde over nåde. (Oversatt fra dansk) □

Å jeg lengter hjem til himlens lyse saler

Av Ukjent forfatter

Å, jeg lengter hjem til himlens lyse saler,
Der jeg skue skal min Frelsermann så kjær.
Å, jeg lengter bort fra syndens trange daler,
Bort fra alt som sårer og meg tynger her.

Kor:

Det er frelse kun i Jesu navn alene.
Vegen hjem til Gud går jo om Golgata.
Kom i dag og la deg helt med Gud forene,
Du med fryd oppleve skal din frelses dag!

Midnattsklokker ringer over hele verden,
Jesus Kristus komme skal nå snart igjen.
Om en brudesjel du ble på jordlivsferden,
Skal han føre deg til himlens skjønne hjem.

Å, det blir en herlig dag når vi skal møte,
Han som all vår synd og våre smerter bar,
Han som for oss alle led og for oss døde.
Ja, for hele verden livet sitt han gav.

Kjære venn som bærer på din syndebyrde,
Kom i dag og legg deg ned ved korsets fot.
Der du skal få motta Jesus som din hyrde,
Du skal frelse få i Jesu dyre blod!

”Trøst, trøst mitt folk!”

AV AXEL REMME

Kristenledere og forkynnere har et særlig ansvar for Israel.

Jesaja 40,1-2: *”Trøst, trøst mitt folk! sier deres Gud. Tal vennlig til Jerusalem og rop til henne at hennes strid er endt, at hennes skyld er betalt, at hun av Herrens hånd har fått dobbelt for alle hennes synder.”*

Profeten fikk denne beskjed fra Gud. Han skulle trøste Israel og tale vennlig til Jerusalem. Nå trengte folket det. Og trøsten gjaldt både deres pressede situasjon som fanger i Babel og forholdet til Gud. De kunne trøstes med at striden var endt og friheten dermed snart vil komme. En stor oppmuntring med håp og lettelse. Ja, med redning for dem som folk.

Trøsten var ikke minst av åndelig art. For den handlet også om folkets relasjon til Gud, om oppgjør for synder, hvordan Herren selv så på denne situasjon: Skylden var *”betalt”* og det gjaldt for all gjeld. Hun (Jerusalem) hadde *”fått dobbelt for alle sine synder”*, både av straff og tilgivelse. Det var skjedd *”ved Herrens hånd”*. Ikke ved egen innsats. Trøsten til Guds folk har sin grunn i hans store barmhjertighet og evige kjærlighet.

Også dette Ordet om trøst skal enhver som tar imot Guds frelse, få ta til seg. Ved Jesu Kristi liv og gjerning, død og oppstandelse, er syndeskylden fullt og helt gjort opp. I ham er håpet om syndenes forlatelse, liv og salighet gjort berettiget og bekreftet.

Denne omkring 2700 år gamle profetiske beskjed bør vi merke oss. Den er et budskap om å møte Israel med omsorg. Et guddommelig pålegg om vår plikt til å vise det folk *”frelsen kommer fra”* respekt og kjærlig holdning. En vedvarende befaling om å gi Guds *”eiendomsfolk”* trøstens hjelp og lette når det er i prøvelse.

Dette profetiske budskap har kristenlederne og forkynnerne et særlig ansvar for å bringe videre. Det er det motsatte av å formidle tidens

velbrukte antisemittisme, uttrykt (og kamuflert) med stadig negativ omtale, kritikk, bebreidelser og fordømmelser av så vel staten Israel som det jødiske folk. Og dessverre, det kommer også fra kristent hold, både ved direkte anklager og ved en påtagende taushet når det skulle tales vel om Israel.

Den konstante bebreidelse av Israel er et tegn på anstøtet i verden mot Guds åpenbaring, som er gitt oss ved dette folket. Jødene bærer byrden av anstøtet ved å være paktfolket med det store kall å ta imot og ta vare på Guds hellige lov, og være ætten og ståstedet for Messias komme til verden. Som han er hatet i verden, vil også hans folk, jøder som kristne være det. Men enhver som erkjenner at Jesus Kristus er Guds Sønn og verdens frelser, bør vokte seg vel for å slå lag med, eller ta del i noe slags hat mot Israels land og folk!

Stadig møter det opp delegasjoner, også fra Norge, som ubeskjedent og fordringsfullt forteller Israel hvordan det skal forholde seg til fiendene hos seg og omkring seg. Det er som de alle melder sin rett til å styre over Midt Østens eneste demokrati. Heldigvis er det kristne fra mange verdensdeler som viser at de ønsker å bringe velviljens og takknemlighetens holdning til Israel. De har hørt, forstått og tatt imot profetordet: *”Trøst, trøst mitt folk!”* Derfor møter de i tusentals her for å takke og vise samhörighet. Og *”tal vennlig til Jerusalem”*. □

”Bibelens syn på sig selv”

Bok skrevet av Peter Olsen.
Se bokmelding i nr 5/2015.
Boka koster kr 70,- + frakt.
Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Den nye fødsel

Av C.O. ROSENIUS

"Ingen kan se Guds rike, om han ikke blir født på ny" (Joh 3,3).

Det er den nye fødsel det her er tale om. Det merker vi best når et menneske i et øyeblikk føres over fra den dypeste syndenød til en klar og frydefull visshet om nåden for Jesu skyld. Men også du som nådde fram til denne visshet litt etter litt, vet om en tid i livet ditt da denne store forandring også skjedde hos deg. Du minnes ditt gamle liv og vantro som en lang mørk natt, som etter hvert har blitt avløst av en ny og herlig dag, der nådens sol er gått opp over deg med legedom under sine vinger. Derfor kan du gjøre den blindfødtes ord til dine: *"Ett vet jeg, jeg som var blind,*

ser nå." Derimot er det en farlig ting å trøste seg med noe som er direkte i strid med Bibelens ord og eksempler. Det gjør den som regner seg for en kristen uten at han vet om en slik grunnleggende forandring eller vendepunkt i sitt liv.

Men at du ikke kan merke alle nådens virkninger i ditt hjerte, og heller ikke vet dag og time for din omvendelse, strir ikke imot Guds ord. En gradvis vekkelse ved lovens påminnelse, og en tilsvarende gradvis tilegnelse av evangeliet om Jesus er like fullt en frelsende tro som den brå overgang fra død til liv.

(Fra "Kristus – vår rettferdighet", 4.dag) □

Stedfortrederen Kristus

Av HORATIUS BONAR

Hvis Kristus ikke er stedfortreder, har Han intet av verdi for syndere. Hvis Han ikke døde som syndebærer, har Han dødd forgjeves. La oss ikke bli lurt på dette punktet eller villedet av dem som tror de har forkynt evangeliet når de kunngjør Kristus som Frelser.

Hvis jeg kaster et tau til en mann som er i ferd med å drukne, er jeg en frelser. Men er ikke Kristus mer enn det?

Hvis jeg kaster meg i sjøen og risikerer mitt eget liv for å frelse en annen, er jeg og en frelser. Men er ikke Kristus noe mer?

Risikerte Han sitt liv? Selve essensen av Kristi frelse er Hans stedfortredelse for oss i alt – hans liv for vårt!

Han kom ikke for å risikere sitt liv. Han kom for å dø!

Han løste oss ikke ut med et lite offer eller litt lidelse. *"Han løste oss til Gud ved sitt blod"* (1 Pet 1,18-19). Han ga alt Han eide, selv sitt eget liv for oss. Denne type befrielse vekker den glade sangen: *"Han som elsker oss og har fridd oss fra våre synder med sitt blod"* (Åp 1,5). □

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Englevakt!

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Vi hører og leser ofte at når en eller flere kommer levende fra en alvorlig ulykke eller en dramatisk situasjon, da må de ha hatt "englevakt". Selv om mange ikke tror at det finnes engler, har begrepet kommet inn i vårt språk og ikke få ganger blir det brukt.

Selv om mange bruker begrepet uten noe tanke om at engler er til eller eksisterer, så taler Guds ord om at det er utallige engler, både gode og vonde.

Mange har også fortalt om hvordan de har opplevd englevakt på forskjellige måter.

Misjonær Asbjørn Aavik (1902-1997) skrev i sin tid i heftet "Englevakt og andre fortellinger" (Gry forlag A/S, 1981) en artikkel kalt "Englene på murene", hvor han forteller hvordan han selv og andre misjonærer opplevde englevakt.

Han forteller om en kommunistbande som herjet i Kina i 1931. Noen misjonærer var samlet i Yünyang da "den røde hær" var på vei mot byen. De prøvde å rømme, men de mislykkedes og måtte vende tilbake til misjonsstasjonen. Mens de ba til Gud og overga seg til hans varetakt, begynte skytingen med kanoner, maskingevær og rifleskudd. Lyden kom stadig nærmere. Men plutselig stanset den, bare ett og annet rifleskudd hørtes gjennom luften. Så ble det helt stille. Røverbanden flyktet fra byen.

Hva hadde skjedd? Det kom fram senere da en offiser i "den røde hær" fortalte at de hadde sett to murer omkring byen. På den ytterste muren sto det noen høye skikkelser i side, gule klær og ansiktene var hvite som porselen, og de hadde sverd i hendene. Da våget ingen å kjempe lenger, men alle flyktet, fortalte offiseren.

Da forsto Aavik at det var Herren som hadde sendt engler ned til vakt. De var bare synlige for fienden, men usynlige for alle de andre.

Noen som leser dette tviler gjerne, men vi som gjennomlevde dette, tviler ikke, skriver

Aavik og fortsetter: "Det var "Fyrsten over Herrens hær" som stred for oss, han som Josva møtte utenfor Jeriko – han med det dragne sverd i sin hånd. (Jos 5,13)."

Selv om ikke noen av oss får oppleve slik dramatik som misjonærene i Kina, så står løftet ved lag om at Herren vil sende engler for å bevare oss på alle våre veier. I Salme 91,11 leser vi: "For han skal gi sine engler befaling om deg, at de skal bevare deg på alle dine veier."

Englene er åndsvesener, skapt av Gud og er under hans styrelse. (Bortsett fra de vonde englene som har gjort opprør mot Gud og latt seg lede av "denne verdens gud" (2 Kor 4,4; se også Ef 6,12). Men Bibelen advarer mot å bli opptatt av engler på en slik måte at det blir engledyrkelse (Kol 2,18).

Englene tilber Gud og Jesus Kristus. De adlyder Guds vilje og utfører hans dommer.

Ved viktige åpenbaringshistoriske hendinger opptrer engler som er sendt av Herren. Vi kan tenke på engelen Gabriel åpenbarte seg for jomfru Maria og bebudet at hun skulle føde Guds Sønn. Da Jesus ble født i Betlehem, hører vi om engler som lovet Herren. Likedan etter Jesu oppstandelse hører vi om engler som sier at Jesus var oppstått. Også ved Jesu himmelfart er engler til stede og sier at Jesus skal komme igjen på samme måten som disiplene så han fare opp til himmelen.

Jesus sier selv at han skal komme igjen sammen med sine engler: "For Menneskesønnen skal komme igjen i sin Fars herlighet med sine engler, og da skal han gi enhver igjen etter hans gjerning." (Matt 16,27)

Hebreerbrevets forfatter skriver at englene er tjenende ånder som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelse. (Heb 1,14). Det er godt å vite at Gud sender ut sine engler for å hjelpe oss på forskjellige måter, for å

vide vei, forberede til å møte vanskeligheter, oppmuntre i motløshet, beskytte i farer og bevare oss på vår vandring mot målet. Når så vår tid på jorden er slutt, vil Herren gi sine engler befaling om å bære oss til "Abrahams skjød".

La oss derfor under alle forhold og situasjoner vende oss til Gud i bønn og be om hans ledelse og råd så lenge vi er i denne verden. Trygve Bjerkrheim uttrykker seg slik i sangen "Det er makt i de foldede hender":

"Det er makt i de foldede hender,
i seg selv er de svake og små.
Men mot allmaktens Gud du dem vender:
Han har lovet at svar skal du få.

Kor:

Det er svar underveis,
engler kommer med bud.
Om det drøyer, det fram dog skal nå.
For det lovet jo løftenes trofaste Gud:
Kall på meg, og du hjelpen skal få!"

(Nr 573 i Sangboken, vers 1 og kor)

CD

Jesus er veien til himmelen

CD med sang av Unge Røster fra Namsos.
Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

Hvilke mennesker tar anstøt av Jesus?

AV PER GUSTAFSSON

”Ett tegn som blir motsagt” (Luk 2,34). Dette sier den gamle Simon om Jesus – når han ser Jesusbarnet har han sett Guds frelse. Simon tilhørte ikke de skuffede sin skare, men han fikk den gave at han med hjertes fulle visshet fikk fare mot evigheten i fred. Han sier det selv (Luk 2,29). Frelsens under ble tatt imot av en av disse stille i landet som ventet på Israels trøst. Han omfavnet sin frelser. Dette bør vi legge merke til. Herren kommer og mennesker svarer på ulike vis. Er ikke dette å legge for stor vekt på reaksjonen til ett menneske? Åpenbart er Ordet av en annen mening. Simon er ett av mange eksempel. Det blir glede i himmelen over ett menneske som gleder seg over Frelseren. Men det er ikke vanlig at det er slik, selv om det burde ha vært slik. Etter evangeliene og apostelbrevene, ser vi at mange tok anstøt av Jesus og tok avstand fra ham for godt. Mer om dette senere.

Det er veldig mye motstand i denne verden mot Jesus Kristus som Frelser! Og mange mennesker fremmer sitt sinne over det de mener er en begrenset frelse og en eksklusiv Frelser som skriftene i Det gamle – og Det nye testamentet forteller om. En Frelser som spør etter ett positivt gjensvar på ham og hans frelsesveg, men som også avslører sine motstandere og deres mange hindringer mot å motta frelsens gave. Omvendelse til ham møter motstand. Ikke minst i kirkene som mener seg å være noe i egen kraft og virksomhet, og som gjerne tar avstand fra forkynnelsen av omvendelsen. De søker på ulike vis å bli respektert i verden som krisesenter i krisetider, som en helt verdslig arbeidsgiverorganisasjon, som talerør for politisk korrekthet der liberale ideer og ideologier er retningsgivende. At Kristi rike skal være av denne verden er nærmest selvsagt, tvert i mot Jesu egne ord (Joh 18,36).

Troen på Jesus Kristus alene synes å være på vei vekk fra jorden. Det virker å gå så bra med

hvilken tro og virksomhet som helst. Vår Herre er vel ikke så nøye med ordbruken eller troens fødsel i hjertet? Slik tenker og sier mennesker i ledende stillinger. Nåværende pave holdt som vanlig sin julepreken 2018 med ett ønske om broderskap mellom menneskene med høyst forskjellig tro med følgende ord: ”Jesus kom for å opprette et broderskap mellom mennesker med forskjellige religioner. Jesus kom for å åpenbare Guds ansikt for alle dem som søker Gud.”

Med en slik måte å uttrykke seg på er vel ikke Jesus, ett tegn som blir motsagt. Nei, og det er akkurat det som er poenget med å få til den verdslige enheten uten å ta avstand fra religionsblanding. Hvorfor tenkte ikke martyrene helt fra aposteltiden av i den retningen? En primitiv tro antageligvis....

Det å bruke Jesu navn uten samtidig å stille verden overfor hans valg og hans omvendelsesforkynnelse, er å misbruke Guds navn.

HEFTE

”Frafall” av Claus L. Munk

Minimumspris: kr 20,- per hefte + porto

Kan bestilles via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Vi kan ikke bli frelst ved noe annet navn enn hans, sier Herrens sanne apostler (Apg 4,12). Dette er verken muslimer, hinduer, buddhister, taoister eller newagere med flere enige i. Dessverre er heller ikke de i kristenheten som burde vite bedre, enige i. Paven som er leder for den katolske kirken, er ikke ett unntak med sin holdning. Vi har mange i vår nærhet som for eksempel den lutherske kirken som følger det samme sporet. Det leder ikke til at *"dere skal bli hatet av alle folkeslag for mitt navns skyld."* (Matt 24,11). Ikke minst i kirken er Jesus tegnet som blir motsagt.

I Det nye testamentet blir Jesus løftet fram for oss. Da han som ble lovet i Det gamle testamentet kom i synlig skikkelse, vekte han forundring og glede, men som oftest vrede og anstøt. Det finnes all mulig grunn til å merke seg disse ulike reaksjonene mellom menneskene.

Noen kan kanskje se på dette som om vi setter mennesker i sentrum. Det passer dårlig med det som vi kaller den objektive siden av frelsen å gi menneskenes ulike reaksjoner oppmerksomhet. Til slike innvendinger kan vi si at mynten har to sider – og heller ikke noe papir, eller Bibelen, er så tynn at den bare har en side. Med nødvendighet har spørsmålet om frelsen både en objektiv og en subjektiv side. Og den objektive siden får ikke utelate den andre siden, som handler om den personlig tilegnelsen, for *"Han har for oss og for vår salighets skyld steget ned og blitt menneske"* (fra den nicenske trosbekjennelsen). Han har ikke utført sitt verk i ett vakum, eller uten tanke på mottagelsen mellom hans gjenløste. Martin Luther betonte for meg! da han fant løsningen på sin personlige nød.

Ja, selve reformatoren Martin Luther stilte jo fram troen (det troende menneskets tro på Jesus) i motsetning til det vantro menneskes trøst til egne gjerninger. Han og de andre reformatorene holdt fram Ordets primat mot de kirkelige oppfatninger og tradisjoner som hadde vokst fram ved hjelp av kirkens egne menn.

Luther gikk også til angrep på den enda vedvarende tilliten til at sakramentene virket *ex*

opere operato (virker ved utført handling). Dette er faktisk den romersk-katolske sakramentlæren i dag også.

Undertegnede har hørt prester i den svenske kirken som har uttalt "at vi til en viss grad må tro at sakramentene virker ved utført handling." Praksis på mange ulike steder bekrefter dette synspunktet. Det er ofte feiring av nattverden i kirkene, men sjeldent med en rett utleggelse av Guds Ord. Ett forhold som svekker Ordet og forkynnelseens førsteplass er å skrive "Ordet og sakramentene" sammen. Ordet er virksomt i seg selv, mens sakramentenes rette bruk er avhengig av Ordet. De virker ikke i seg selv uavhengig av Ordet.

Hvor kom avstandstagelsen fra Roms tanker om kirke- og gudstjenestebruk i lutherdommen og reformasjonen? Den kom fra den personlige og sjelelige kampen Martin Luther hadde med sin erfaring av dom og nåde, der troen ble født, ikke gjennom menneskers anstrengelse, men som ett verk av Gud gjennom Den Hellige Ånd.

Det er denne erfaringen som i høy grad har vært og ennå er motsagt på denne måten: Ikke skal vel vi som vet hva de objektive sannheter og frelseskjensgjerningene består i – og som deltar i forsamlingsliv, gudstjenester og ikke minst er både døpte og er flittige nattverdgjester – ennå trenge den gjennomlysende, brennende erfaringen som driver det enkelte mennesket ned til den plassen der jeg blir avkledd og avslørt: Ugudelig. Død i synde og overtredelser. Fiendtlig innstilt mot Kristus.

Mot denne erfaringen kommer samstemte røster fra ulikt hold: Dette er bare den forferdelige og personlig pågående "pietismen" og den navlebeskuelse som vi må bli befridd i fra. Men tenk da på dette: Denne måten å se på det enkelte menneskets mottagelse av gaven, begynte lenge før pietismen fikk sitt dårlige navn og rykte. De samme anklagene ble hørt fra pavekirken under reformasjonens vekkelsestid. Til og med mange prester som forvaltet sakramentene, knurret da lekpredikantene forkynte Guds Ord. Men den samme knurring høres når

vakte prester forkynner i strid med oppfatningene til sine embetsbrødre. Vi kan lese det i vår historie.

Men vi kan også se at dette startet lenge før vår kirkehistorie. Det ser vi nemlig når Guds Sønn var virksom i sitt eiendomsfolk Israel. De holdt ikke ut med ham. Og hans sendebud har fortsatt i hans spor. Det finnes ett mønster helt i fra vekkelsestidene i Det nye testamentet. Mange tok også da anstøt av ham, på samme måte som de tok anstøt av profetene som virket før ham.

Du og jeg gjør vel i akte på å ha mer enn et rettroende ytre, og høre på anklager om navlebeskuelse. Vår Herre har selv gått til angrep på den holdningen som sier at jeg er rik og har overflod og har ingen nød. (Åp 3,17). Han prøver det som er langt innenfor navelen.

Mange ledere og lærere har ønsket å spare sine elever og seg selv mot denne erfaringen og har blitt til hinder for å motta frelsen. Mange ledere har i sin egenvilje og sitt ønske om å overleve og blir æret av mennesker, kommet i veien for Den Hellige Ånd sitt verk. Slik blir Guds Ord bekreftet som sier: *"Dette folkets førere er forførere, og de av folket som lar seg føre, er fortapt."* (Jes 9,16)

Det er stor forskjell på falsk trøst og den Israels trøst som den som bier på Herrens verk, får erfare i nødens tid.

Denne Israels trøst i all nød som er Jesus Kristus som sann Gud og sant menneske i en person, sa til noen som krevde å få se ett tegn av ham at denne onde og troløse ætten ikke skulle få se annet enn profeten Jonas sitt tegn (Matt 12,39 og Luk 11,29).

Som Jonas ble kastet fra skipet og ut i havet for de reisende sin skyld, skulle Guds Sønn bli forkastet og blir skilt fra Gud i helvete sitt mørke – og deretter oppstå fra de døde. Og han skulle fortsette med sin omvendelsesforkynnelse...

Det er den samme Gud som har fastslått at dette tegnet er gitt av den hellige, rettfærdige og ene sanne og barmhjertige Gud til alle Adams falne etterkommere, for vi er også enkelt-

mennesker som han! En sonet synd gjennom Lammets blod, syndenes forlatelse, en åpnet himmel og en evig salighet ble gitt til oss alle i ham. Og så understreker Bibelen på mange steder at denne gaven er gitt for vi skal ta imot den gjennom troen. Men denne troen er ikke ett eget verk, den er fødd av Gud. Denne troen er ikke mulig for mennesket å hente opp fra sitt indre liv, men er Den Hellige Ånd sitt verk

Den kan ikke dukke opp ved egen kraft, men det er like sant at den dukker opp i menneskets hjerte "når og hvor det behager Gud" (Den Augburgske bekjennelsen art. V "Om det kirkelige embetet". Men ikke alt "troende" er født av Gud.

Man kan gjøre seg en tanke i hodet, men paven drister seg til å hevde at alle "troende", uansett hvor de hører hjemme, er ett broderskap uten omvendelse til Jesus Kristus (Paven juletale 2018).

Mennesker kan i uvitenhet eller formell lære og høy stilling i verden og i kirken fortrenge eller bent frem forkaste mennesket reelle mottagelse av frelsens gave i Jesus Kristus. Den gaven som Gud brukte da han gjenfødte ett menneske. Dette er Den Hellige Ånds verk gjennom lovens forkynnelse til syndserkjennelse og evangeliet for de sørgende. Men her ripes det opp i den urgamle motstanden mot at troen på Kristus alene, er ett virkelig verk av Gud og ett anstøtelig under i den vantrø og utro verden. En motstand som har ledet til så mye forfølgelsen i verden, men også til mange former for erstatninger av Den Hellige Ånds verk. For Den Hellige Ånds verk er slik at Ånden bryter ned den falske fromheten og den selvgjorte religiøsiteten og avslører den døde troen og virker at et menneske vil ta imot Jesus alene. Mennesker tar ulike veier for å slippe unna konkursen. Paven opphøyde mennesker, men villedet gjennom sin forkynnelse de mange som tror på ham.

Disse veiener til å unngå Den Hellige Ånds vei til å bryte ned og gjøre et menneske mottagelig til å motta gaven, kan betegnes med ulike navn som: Fluktveien, motstandsveien,

tjenesteveien, lærdomsveien, skinnveien, sakramentsveien, fellesskapsveien, skyldveien. Alle disse veiene har det felles at de er motstandere av troen på Jesus alene. Og at Gud har en tid for sitt frelsesunder, siden troen er intet mindre enn ett under med ett enkelt fattig, syndig menneske. Dette underet er etter Skriften nødvendig siden *"Abraham trodde Gud og det ble regnet ham til rettferdighet."* (Rom 4,3). Troen er til rettferdighet – men den er ingenting i seg selv hvis den ikke er rettet på Jesus Kristus alene.

Den gamle Simeon som ventet på Israels trøst, hadde fått vente i stillhet på Herren. Det er vel ikke mulig at det skulle skje i gjen? Hvile mennesker tar anstøt av Jesus? Noen kan nevnes avslutningsvis.

Den fortapte sønnen som gav seg iveri hjemmefra. Han var skuffet over "innestengtheten" hos en god Far. Han kom til seg selv i sin nød og vendte om. Den hjemmeværende sønnen ble skuffet over at Jesus tar imot syndere som vender tilbake slik som den fortapte sønnen gjorde.

Disiplene ble skuffet da de etter hvert forstod at Jesus ikke skulle opprette ett jordisk rike etter deres og mange menneskers ønske. De skulle forstå det når det ble omvendt. De skulle gjennom nød forstå hvor lite de skjønnte av ham og hans virkelige oppgave. Judas viste tydelig sin skuffelse ved flere tilfeller. Og gikk bort.

De skriftlære ble skuffet da deres skriftlærdom ble avslørt som lærdomshovmot og som alltid var ubrukelig til åndelig liv. Jesus og ikke deres lærdom var i sentrum der han gikk omkring med det ord og den lære som de ikke klarte å bryte ned.

Fariseerne ble skuffet siden deres ytre fromhet med lovgjeringer og egenskapte tradisjoner ble avslørt som hykleri og ytre blendverk.

Yppersteprestne ble skuffet over at deres overhøyhet i religiøs henseende blant folket, ikke ble respektert av Jesus.

I tillegg til alle disse menneskene, kommer de

som er den ubotferdige røverens etterfølgere, til å bli skuffet over at Jesus ikke tar bort deres og verdens lidelse og gjør denne verden til ett Paradis. Disse blir enda irettesatt av den botferdige røveren som sier: "Vi lider fortjent etter våre gjerninger (han ble ikke skuffet). Den første av disse gjerningene skjedde i Edens have som førte til alt ondt og all lidelse i denne verden, som har kommet over denne slekten.

Men Jesus ble vår stedfortreder da han tok alt ondt på seg – til og med din urettmessige skuffelse som er synd mot den gode Gud, som vil ditt evige vel.

Skal du ikke bli skuffet på Jesus så er det best at Herren selv gir deg erfaring av hvor ille det er stelt med deg uten ham. Da tilhører du dem som rett har grepet Israels trøst, at i all nød er det ingen virkelig nød. Han vil barnets sanne vel: Kristus alene.

(Oversatt fra svensk) □

”Du skal ikke ha andre guder enn meg”

AV KJELL SKARTVEIT

I uken som gikk, hadde Dagbladet en konfrontasjon med Frps Sylvi Listhaug som fra et teologisk ståsted var svært interessant. Det var påfallende hvordan Dagbladet, uten at de synes å forstå det selv, argumenterte ut fra et kristent verdensbilde.

Samtidig avslørte de et alvorlig problem: Det blir stadig vanligere å tolke muslimer ut fra vår egen virkelighetsforståelse – en virkelighetsforståelse som fortsatt er dypt preget av kristen tro. Vi tar det for gitt at muslimer tenker som oss om skyld, samvittighet, tilgivelse og nåde.

Det er liten eller ingen evne til å diskutere om islam og kristendommen virkelig lar seg forene.

Dagbladet lurte på om det ikke var tilgivelse å få for IS-terrorister som hadde trådt feil, noe Sylvi Listhaug avviste. Det er kun Gud som kan tilgi på andres vegne. Vi burde derfor blitt overrasket dersom Sylvi Listhaug ville tilgitt IS-terrorister.

Det interessante er at Dagbladet erkjenner at IS-terroristene har gått feil. For hvor henter Dagbladet denne forståelsen av en objektiv standard fra? Den kan jo ikke komme fra islam.

Ideen om synd, tilgivelse og nåde har en jødisk-kristen opprinnelse, og den fullstendige tilgivelsen er det bare kristendommen som tilbyr. Men Dagbladet spør om den ikke også skal gjelde IS-terrorister, om de ikke bør få komme ”hjem” og bli en del av det norske samfunnet.

Forståelsen av synd, tilgivelse og nåde er sentrale elementer i kristen tro. Vårt liv i synd er et resultat av menneskets opprør mot Gud, det vil si syndefallet, som gjorde relasjonen mellom mennesket og Gud umulig. En hellig gud tåler ikke synd.

Og det er som om Dagbladet forstår hva det hele dreier seg om. De ønsker så inderlig nåde for IS-terroristene. Dagbladet fornemmer

nemlig at disse menneskene har forbrutt seg mot en objektiv standard de selv erkjenner, en standard som kun kan utledes fra en forståelse av en hellig Gud. Avisens påstand om moralske sannheter er derfor ikke et resultat av opplysningstidens naturalisme, den har sitt opphav hos en Gud som en gang så at det han hadde skapt var svært godt. Men Dagbladet klarer ikke å stille det avgjørende spørsmålet, hva om terroren er en del av deres tro, hva da?

Det er nemlig mennesket som må be om tilgivelse. Den fortapte sønn vendte tilbake til faren. Faren kunne ikke tvinge ham hjem, men det var full tilgivelse når sønnen først bestemte seg. Gud kan tilgi og invitere oss alle til seg, det ligger i hans allmakt, men ble først mulig ved hans eget soningsoffer ved Jesus Kristus. Men igjen: Gud kan ikke i sin fullkomne kjærlighet tvinge noen. Mennesket har i kristen tro fri vilje, noe Dagbladet forstår og aksepterer det, men det er den skyldige som må be om tilgivelse. Og i kristen tro skal også mennesket, hvis det er mulig, gjøre opp med dem de har forbrutt seg mot.

Men Dagbladet vil gjerne ha nåde, de liker tanken om tilgivelse, og synes å glemme at deres forståelse av fri vilje, synd, samvittighet og tilgivelse er et resultat av et kristent gudsbilde, et gudsbilde som islam avviser. Dette gudsbildet har formet vår sivilisasjon, men det er blasfemi å erkjenne for Dagbladets journalister. De synes å tro at nåden er vår egen fortjeneste, at også islam kan ta opp i seg slike kvaliteter.

Troen på fri vilje, samvittighet, tilgivelse og nåde gjør imidlertid kristendommens Gud til en svak og stakkarslig gud for muslimer. En gud som ikke kan forholde seg til mennesket uten å ofre seg selv er utenkelig for dem. For muslimer må en gud tåle alt for å være allmektig, derfor må deres allmektige gud være amoralsk og ha full kontroll over skapelsen, og en slik gud

trenger ingen å stå til ansvar overfor. Han er nemlig selv ansvarlig for alt som skjer. Slik er Allah.

IS-terrorister vil derfor aldri innse behovet for tilgivelse og nåde. De har bare vært det de oppfatter som brikker i Allahs spill her på jorden. Deres gjerninger var en del av hans allmakt. De trenger derfor ikke angre og be om tilgivelse. De trenger ikke Dagbladets bønner.

Hadde Dagbladet forstått muslimers tro, ville deres spørsmål til Sylvi Listhaug vært om det er mulig å forene to så ulike virkelighetsoppfatninger. Da kunne vi fått en interessant debatt om troens konsekvens for samfunn og kultur, at etableringen av det multikulturelle samfunnet og

IS-terroristers retur egentlig forutsetter at det er mulig å bygge et samfunn på både Treenigheten og Allah.

Det første budet lyder slik: *"Du skal ikke ha andre guder enn meg."* Vi mer enn aner at selv Dagbladet er positiv til kristendommens Gud, at de foretrekker budskapet om fri vilje, synd og tilgivelse fremfor den amoralske fatalismen vi finner i islam. Hva vi uansett bør erkjenne, er at troen på et fredelig samkvem dem imellom, det multikulturelle utopia, er bygget på en grenseløs naivitet.

Alt viser at vi ikke skal ha andre guder enn Gud. □

2 CD-er fra Fossnes

MELDT AV GUNNAR HOLTH

"Arbeid med det som er godt og rent og edelt ut fra evangeliet! La så de andre bale med sitt.

Jeg vil gjerne godta det nye som kommer, hvis det er bedre enn det som var, men det er noe jeg aldri har fått inn i mitt hode: Hvilken berettigelse det har å bringe inn verdslige virkemidler? Vi lager lett veien for brei, og det alvorlige og avgjørende blir da: Hvor leder den veien hen?"

Det er Ole Ledang som uttaler dette i et intervju i "Concordia" 1977. Ledang har betydd mye for meg, ikke minst de årene jeg fikk oppleve han som dirigent i ungdomskoret Jubilo. Han var organist- og sangmisjonæren. Etter at han og familien måtte flykte fra Kina i 1946 var han fast knyttet til Fjellhaug som misjonsskolelærer, dirigent og musikkpedagog.

I en annen sammenheng formulerer Ledang seg slik: "Det er en skam at vi som har fått overlevert den edleste musikken, reformasjons-salmene fra Luther, vekkelsessanger med folketoner og andre melodier, Bachs himmelstrebende musikk, går hen og kopierer verden. Salmesangen er blitt landflyktig mellom oss.

Vi fyller på med mye annet."

Jeg kom på disse "satsene" av Ledang når jeg satt og lyttet til CD-ene fra Fossnes. Så "godt og rent og edelt!"

Det er nesten for godt til å være sant. Tenk å få oppleve sann Åndelig evangelisk oppbygging og få en musikalsk opplevelse av dette slag i 2019 – formidlet av ungdommer! Det er 30 år siden Ledang døde.

Når han kunne sørge over at det ble fylt på med mye "annet", hva skal vi da si om vår tid?

Påske-CD

Jeg satte meg først ned og lyttet til Påske-CD-en "Åpen ligger graven".

Tittelen peker på Brorsons mektige salme. Fra jeg var ganske ung kan jeg huske at eldre troende reiste seg i vitnemøter og siterte 3. verset.

Dette begynner slik: "Har du mange synder, Jesus deg forkynner: Gjelden er betalt!.."

Vi får i tekstheftet opplyst at Fossneskoret er tilknyttet Bibelskolen på Fossnes og synger a cappella eller med enkelt akkompagnement.

Medlemmene består av det aktuelle årets bibelskoleelever og en fast kjerne av andre rundt Fossnes. De ønsket å spille inn en CD med noen av de mange gode sangene hvor påskebudskapet er i sentrum.

De vil formidle gledesbudskapet om hvordan Jesus, Guds Sønn, var villig å ta på seg din og min synd og ofre seg selv og dø for vår skyld, for at vi ikke skulle gå fortapt. Han ble vår Stedfortreder og tok vår plass i dommen og døden. Han ble ikke i graven, men sto opp fra de døde den tredje dag, siden han i seg selv var uten synd. Vi som ved troen har fått del i hans plassbytte er rettfærdiggjort, har fått et nytt liv i kraft av hans oppstandelse, og skal få stå opp på den siste dag til et evig liv. Han har gått foran og banet veien for oss til himmelen.

Jeg lytter til disse 17 sangene/salmene. Jeg lytter og oppbygges av sentrale tekster og god vokalmusikk.

Her åpnes skjønheten i tonen! I noen av sangene har piano/trompet/fløyte en naturlig plass.

Jeg overraskes over nivået når det gjelder korklangen, flyten og tydelig uttale. Å få fram denne kvaliteten av et bibelskolekor krever mye arbeid, og disiplin i arbeidet. Og ikke minst: De som synger har noe på hjertet!

CD-omslaget er tiltalende med god oversikt over innholdet og tekstheftet meget godt og gjennomarbeidet.

Det er fristende å kommentere enkeltnummer, men plassen tillater ikke det. Det er bare å undres, og glede seg over utvalget. Det gikk nesten en time å lytte til alle 17. Men for en rik og oppbyggelig time!

Jule-CD

I skrivende stund er det påske. Det var derfor naturlig å begynne med en omtale av Påske-CD-en.

Men her er mer å glede seg over. Ungdommene i Vestfold har spilt inn en Jule-CD sommeren 2016 med tittelen "Hjerte løft din gledes vinge". (Tekst av Paul Gerhardt).

Som det går fram av tekstheftet er dette en

innholdsrik CD, hva angår både tekst og musikalitet. Det er både a cappella-sang, damekor, mannskor og felleskor med og uten barnekor. Tekstene er blant annet av Gerhardt, Brorson, Luther, Landstad, Ingemann, Holme og Blix.

Disse 15 numrene løfter fram sentrale sangskatter i forbindelse med julen. De fleste av sangene har tidligere vært sunget på julekonsertene på Fossnes – hvor flere kor har medvirket – eller av Fossneskoret.

For meg er det rik oppbyggelse å lytte til også denne CD-en. I det jeg varmt anbefaler begge disse CD-ene vil jeg takke sangere, musikere, dirigent Rami Seppälä og andre ansvarlige.

Takk fordi dere ikke har "fylt på med mye annet"! Det gjorde så godt for både hjerte, sinn og sjel!

Begge CD-er kan bestilles her: Internett: www.nll.no; E-post: fossnes.kontor@gmail.com; Telefon: 33338900 □

Bestill Bibelsk Tro for 2019 og få nr 5 og 6 for 2018, samt CD-en "Himmellengt" med sanger av Olav Fjermedal.

NØKKELEN

Et barneblad på evangelisk, luthersk grunn

VELKOMMEN

til å følge vårt nye barneblad
Nøkkelen!

Gjennom enkle andaktsstykker, fortellinger, bilder, bibelleseplan med mer vil vi her bli kjent med den viktigste Nøkkelen, Jesus vår Frelser!

Bladet retter seg mot barn i alderen 3-15 år. Både små og store trenger å bli minnet om Nøkkelen, slik at den ikke blir borte for oss midt i hverdagens mange gjøremål.

Ønsker du bladet eller vil du bestille til noen du kjenner?

Send oss en mail med navn og adresse til **nokkelen.adresse@nll.no**.

Oppgi også hvem som skal betale bladet med navn, adresse og mailadresse.

Vær med å be om at Gud velsigner barnebladet

Vi gleder oss til å møte Deg her!

Hilsen fra Nøkkelenes redaksjonskomité

«La meg få høre om Jesus, Skriv i mitt hjerte hvert ord...!»

Ansvarlig utgiver:	Norsk Luthersk Lekmannsmisjon (NLL)
Abonnement (10 nummer pr. år):	200 kr / år
Abonnementsavgift betales til:	Kontonummer (NLL): 3000.22.26193
Gaver til bladet mottas med Takk!	Merk gaven med «gave til barneblad»
Telefon:	458 02 672

BIBELSAMLINGEN PÅ AUDNASTRAND LEIRSTED

10.-14. juli 2019

Motto: "Lær meg å kjenne dine veie"

Talere: Egon Jensen, Knut Pedersen og Finn Asmussen

Onsdag 10. juli

Kl 16.00 Registrering

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Åpningsmøte. Jensen taler. Pedersen avslutter møtet

Torsdag 11. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 11.00 Familiemøte. Finn Asmussen taler. Åshild og Finn synger

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Bibeltime. Jensen: "Samme lønn" (Matt 20,1-6)

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Pedersen taler.

Fredag 12. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Jensen: "Hvor er du på vei mot?" (Heb 11,1-7)

Kl 10.00 Barnemøte v/Finn Asmussen m/flere

Kl 13.00 Middag

Kl 15,30 Kaffe

Kl 16.00 Sangmøte ved Finn Asmussen

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Pedersen taler. Barnekoret synger

Lørdag 13. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Jensen: "En levende tro, ser det usynlige hjem"
(Heb 11,8-40)

Kl 10.00 Barnemøte v/Finn m/flere

Kl 12.30 Middag

Kl 15.00 Tur

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Pedersen taler. Barnekoret synger

Kl 21.30 Forfriskninger. Frie vitnesbyrd.

Søndag 14. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Nattverdmøte v/Dagfinn Natland

Kl 11.00 Møte. Pedersen taler. Barnekoret synger

Kl 12.30 Middag med avslutning

Priser for 2019: Døgnpriser: Voksne kr 580, ungdom 13-19 år kr 340, barn 5-12 år kr 190, Familie maks kr 1900. Loftsrom kr 400. For vask av rom betales kr 150. Campingvogn/bobil kr 100 pr døgn. Telt: kr 100.

Ta gjerne med laken, dynetrekk og putetrekk. Leie av trekk koster kr 100.
Priser for enkelte måltid: Voksne: Frokost kr 100, middag kr 170 og kveldsmat kr 120. Ungdom: 13-19 år: Frokost kr 80, middag kr 110 og kveldsmat kr 80. Barn 5-12 år: Frokost kr 50, middag kr 80 og kveldsmat kr 55.

Dersom de som bor i Campingvogn/bobil og telt inntar alle måltid i spisesalen, betales ikke leiepris for Campingvogn/bobil og telt.

Info/påmelding:

Dagfinn Natland, tlf 52799807 / 95129320, e-mail: dnatland@frisurf.no eller til
Olav Hermod Kydland, tlf 91860275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

CD

"Jeg hviler i nåden!"
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

Israel - viktig for kristne?

AV OLE ANDERSEN

Balansen skal holdes! Noen kristne er så opptatt av Israel at Israel ser ut til å bety mer for dem enn Jesus. Andre kristne er fullstendig likegyldige overfor Israel, og mener ikke at Israel er annerledes for en kristen enn Mongolia eller Zambia.

Det er her vi skal holde balansen. Finne veien mellom grøftene. Hvis Israel i praksis fyller mer i tanker og følelser enn Jesus, er det en alvorlig misforståelse. Hvis sabbat og jødiske høytider kommer til å bety så mye at man ikke lenger hører fast til i en kristen menighet, er det helt galt.

Men hva med de som tenker: Vi er kristne, vi er nordmenn/dansker - hvorfor i all verden skal vi så beskjeftige oss med Israel?

Eller: Det jeg har bruk for som kristen, er noe som er relevant direkte inn i mitt eget liv - derfor er Israel ikke så interessant for meg.

Eller: Jesus er hovedsaken. Hvis vi setter Israel på programmet i kirken, mister vi fokus på Jesus, og det er dumt.

Jeg er overbevist om, at Israel er viktig for oss kristne. Av fire årsaker:

1) Israel åpner Bibelen. Kjennskap til Israel i bred forstand (geografi, været, historien, kulturen, høytider og så videre) er en kjempehjelp til å forstå Bibelen. Israel gir aha-opplevelser og gjør bibellesning spennende.

2) Israels historie er et budskap fra Gud til oss. Hvorfor handler så mye i Bibelen om Israel? Fordi Gud bruker Israel som eksempel for oss. Paulus skriver om Israels historie og tilføyer: "Se derfor Guds godhet og strenghet ..." (Rom 11,22; se også 1 Kor 10,11). Gud bruker altså Israels historie til å vise oss hvordan han er. Når vi hører om Israel, ser vi Gud i all hans kjærlighet og hellighet.

3) Israel er et tegn på Jesu gjenkomst. Da Jesus gav disiplene en rekke tegn på hans gjenkomst, var ett av tegnene Jerusalem (Luk 21,20-24). Det Gamle Testamente er fullt av profetier om ting som skal skje med Israel mot avslutningen av verdenshistorien. I dag er de tingene begynt å skje. Derfor er Israel et tegn fra Gud til oss på at vi nærmer oss Jesu gjenkomst.

4) Vi skylder Israel noe. Paulus sier at Gud har brukt Israels folk til å skape vår frelse og til å velsigne oss. Derfor har vi som kristne en takknemlighetsgjeld til Israels folk (Rom 15,25-27). Fordi vi som kristne har fått så mye fra Israel, har vi en oppgave overfor dem. Vi skal vise dem kjærlighet, gi dem materiell hjelp og dele evangeliet om Messias med dem.

Derfor er Israel viktig for oss!
(Dagen 05.02.2019. Gjengitt med tillatelse fra forfatter) □

Det nye Norge - Avkristningens konsekvenser

AV PER HAAKONSEN

Fortsetteelse fra nr. 3

Det er litt interessant å ta med at hans sønn Sturla Stålsett – også teolog – i 2011 ga uttrykk for at statlig støtte til organisasjoner bare burde

gis dem som deler de verdiene som samfunnet bygger på. Og klassisk kristen tro var ikke lenger en av disse.

Det er åpenbart at kirken ønsker å legge seg på den holdningsendring som skjer i samfunnet.

På kort tid er det som før var en stor synd, blitt til en like stor dyd. I dag er homoseksuell aktivitet og fri kjærlighet, blitt samfunnets store ideal. Regnbueflagget heises overalt, på rådhus, butikkjeder, kollektivtransport og fotballbaner. Det arrangeres prideparader overalt, til og med i barnehager.

Denne febrilske aktiviteten er ment å markere en kamp mot diskriminering og for likeverd. Dette er formål som alle har lyst til å hylle, men i praksis er dette en kamp mot kristendommen.

Kampen mot kristne verdier har forsterket seg fra år til år. Vi ser det ikke minst når det gjelder nye samlivsformer. Vår nåværende ekteskapslov som ble vedtatt i 2008, har vært banebrytende i så måte. Utgangspunktet var de homofiles rett til å gifte seg med hverandre. Noe som i Bibelen kort og godt karakteriseres som utukt.

Med ekteskapsloven fulgte et nytt begrep, ”medmor”. En medmor kommer i stedet for farsrollen. I barneloven står det nå at et barn ikke kan ha både en far og en medmor. Ifølge Stortingets vedtak er det godt nok for barnet å ha to mødre. Vedtaket bygger på at far ikke lenger er nødvendig. I praksis opphever dette koblingen mellom barn og far. Arrangementet er en uhyrlighet ut fra en kristen tankegang.

I 2016 fikk vi loven om retten til å endre juridisk kjønn. Alt som skulle til var en egenmelding til skattedirektoratet. Det var ikke lenger selvsagt at en gutt var en gutt og en jente en jente. Man kunne simpelthen være født i feil kropp. Ja, visste vi ikke bedre, kunne man tro at dette var hentet fra en studentrevy.

Lovendringen var ment å komme dem til hjelp som var usikker på sitt eget kjønn. Det handlet om menneskeverd, frihet og selvrespekt kunne våre politikere forsikre oss om. Men de praktiske og prinsipielle sider ved loven, ble totalt ignorert. I teorien kunne man for eksempel tenke seg at en mannlig idrettsutøver kunne definere seg som kvinne. Det ville utløse det totale kaos. Men det ville være i samsvar med loven.

Jeg må si meg enig med Kjell Skartveit som i sin bok ”Samlivsrevolusjonen” karakteriser

loven som et angrep på all sunn fornuft og et eksempel på en sivilisasjon i krise.

Så har vi likestillings- og diskrimineringsloven. Dette er en lov som forbyr handlinger og utsagn som andre mennesker kan finne støtende. Loven gjelder på områder som kjønn, etnisitet, religion og seksuell orientering.

Loven inneholder en såkalt omvendt bevisbyrde. Det vil si at det er den enkeltes opplevelse av hva som blir sagt og gjort som er det avgjørende. Ikke handlingen i seg selv. Det er den fornærmede part som selv avgjør om en uttalelse er krenkende. Den anklagede på sin side må selv bevise sin uskyld. Dette er en lovgivning vi hittil bare har sett i totalitære regimer.

Loven er blitt utvidet og vedtatt i flere omganger. Senest i 2017 da den med KrF sine stemmer også ble gjort gjeldende på familie- og privatlivets områder. Det betyr for eksempel at barn kan saksøke sine foreldre for å ha gitt dem en kristen barneoppdragelse, under henvisning til at en slik oppdragelse er blitt opplevd som ydmykende og krenkende.

Lovgivningen kan videre brukes mot kristne kjernebegreper som synd, frelse, dom, himmel og helvete, ettersom andre mennesker kan oppfatte slik tale som støtende.

Hvorledes denne lovgivningen skal kunne forenes med ytringsfrihet og trosfriheten gjenstår å se. Så langt har vi ikke hatt noen dommer som trekker opp grenselinjene.

Bak alle disse lovene ligger en ideologi som har gått mange hus forbi. Kronargumentet er menneskeverdet. Mennesket skal ha full frihet til å tenke og gjøre som det vil. Bort med alt som heter grenser og normer. Det dreier seg om menneskets selvrespekt.

Dette er talemåter som det er vanskelig å komme til rette med. Men det er en liberal/sekulær tenkemåte som de fleste mennesker er enige i. Hva som er sant og rett er det nå opp til det enkelte menneske selv å avgjøre. Resultatet blir normløshet.

Vi har å gjøre med en åndsretning som har klar brodd mot kristendommen. Vi som kristne kan ikke likestille alle ting, men vi prioriterer

noen verdier fremfor andre. Noe er rett og noe er galt også når det gjelder familieliv og seksual-etikk.

Men det forhold at vi som kristne opererer med grenser og absolutter gjør at vi blir beskyldt for å være intolerante og fordomsfulle. Det innebærer at vi i lovens forstand opptrer på en måte som er ”krenkende, nedverdiggende og ydmykende”. Kristne normer blir et problem, skriver Kjell Skartveit, spørsmålet er hvor lenge samfunnet kan leve med det.

Vi har også mange andre saker som vitner om avkristning.

Vi kunne for eksempel ha nevnt antisemitismen og Israelshatet som bare har vokst i takt med avkristningen. Israelshatet nøres opp under av offisiell norsk Midtøsten politikk og av media.

Et annet forhold som vitner om avkristning og som også forsterker denne, er evolusjonslæren. Det er troen på at alt liv er oppstått ved tilfeldighet og at livet har utviklet seg fra en såkalt urcelle. Dette er et syn som utelukker Gud som skaper og som selvsagt er uforenelig med kristen tro.

Vi kunne ha nevnt Den islamske innvandring som også bidrar til å forsterke avkristningen.

I praksis var det bare kristendommen som kunne ha demmet opp for den islamske innflytelsen. Men det som møter islam i dag er en sekulær verden. Det store spørsmål blir derfor: hvor bærekraftig er den sekulære verden i møte med islam?

I teorien har den sekulære verden ingen problemer. Multikultur og globalisering er offisiell norsk politikk. Alle skal være med å bygge opp det fargerike fellesskap. Alle skal integreres og alle skal få være med på sine egne premisser. For å få dette til, må nasjonale særinteresser selvsagt bygges ned. Det norske må vike for at andre kulturer skal kunne finne sin plass i samfunnet.

På det praktiske plan innebærer dette at ”det nye norske vi” som Jonas Gahr Støre i sin tid formulerte det, må finne felles verdier i religionene og kulturene. Men verken Arbeiderpartiet

eller Høyre har til dags dato klart å definere disse nye fellesverdiene.

Politikerne ønsker ikke å ta inn over seg at kristendom og islam er motsetninger og gjensidig ekskluderende. For dem er det bare religion. De ignorerer at verken kristendom eller islam kan akseptere sekulære verdier. Så i stedet for å finne felles verdier, er det vel grunn til å tro at man styrer mot det store kaos.

Til slutt

Hva skal vi da si til alt dette?

Ut fra en menneskelig tankegang er det all grunn til bekymring. Ryddes kristne verdier til side i dag, blir kristne mennesker ryddet til side i morgen. Det nye Norge skal bygge på menneskeverd og toleranse, sies det. Men toleransen gjelder bare dem som er enige i de verdiene som er kommet i stedet for de kristne.

Talende i så måte er Høyres stortingsrepresentant Stefan Heggelunds uttalelse i en offentlig debatt: ”respekt for intoleranse (oss kristne) er ikke det samme som toleranse.” Kristne mennesker har altså ikke krav på den samme toleranse som alle andre. Det illustrerer at vi har å gjøre med en åndsretning som ikke respekterer andre verdier enn sine egne.

Vi har foretatt et kulturskifte uten sidestykke i norsk historie, der kristendommen ikke bare fases ut, men står på grensen til å bli kriminalisert. Vi har oppgitt nasjonalstaten til fordel for et fargerikt og multikulturelt samfunn. Vi aksepterer kulturer og religioner som er fullstendig fremmed for våre breddegrader. Og vi konfronteres med en lovgivning som har klare autoritære trekk.

Og alt dette har skjedd uten at folket i valg er blitt spurt.

Det nye Norge bygges opp i det godes navn. Mennesket skal nå endelig ha mulighet til å realisere seg selv uten noen grenser. De kristne verdier som tidligere ”slavebandt” mennesket skal nå bort. De som holder fast på kristentroen som den eneste sanne kilde til erkjennelse, blir definert som samfunnets fiender.

Hvor etterlater dette oss som kristne?

Vi vet at verden ligger i det onde. Det har den alltid gjort. Kristne har til alle tider vært forfulgt. Vår tid er ikke noe unntak.

Som kristne vet vi at her i tiden er vi fremmede og gjester. Var dere av verden ville verden ha elsket sitt eget, sier Jesus. Men nå hater verden dere fordi jeg har valgt dere ut av verden.

Verdens hat blir på en måte vårt adelsmerke. Vi har ikke skikket oss like med denne verden, slik Bibelen formaner oss. Og for det blir vi lagt for hat.

Men vårt rike er ikke av denne verden. Kristus er vårt liv og vår egentlige skatt. Derfor er vårt sinn vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden. For vi har ikke blivende sted, men søker den kommende.

Eller som kirkefader Augustin sier: Den som kjenner sitt sanne fedreland tar ikke feil og betrakter herberge som sitt hjem.

Det er ingen grunn til bekymring. Vi har en Far i himmelen som har overvunnet alt, også denne verden. Og ved vår tro på ham har også vi overvunnet alt. Det som virkelig betyr noe: Guds rike og det evige liv tilhører oss og bare oss. □

Terje Tvedt "Det internasjonale gjennombruddet" Dreyers forlag Oslo 2017 s. 230
Øivind Andersen "Troslære" Stiftelsen på Bibelens Grunn 1997 s. 128-130
Torleiv Austad "Kirkelig motstand" Høyskoleforlaget 2005

Egil Aarvik "Vi gjemmer oss på bedehuset" Land og Kirke, Oslo 1954 s.17-22
"Ole Hallesby. En høvding i Guds rike" Lutherstiftelsen Oslo 1962 s.159
Carl Fr. Wisløff "Norsk kirkehistorie" bind III, Lutherstiftelsen 1971, s.287 og 480-82
Carl Fr. Wisløff "Norsk kirkedebatt gjennom 100 år", Lunde forlag 1979. s.179
Avisen Dagen 2.2. 2000
Bernt Torvild Oftestad "Etter Utøya", Valdisholm forlag 2012, s. 71
Uttalelsen falt i forbindelse med at Sturla Stålsett ledet et regjeringsoppnevnt utvalg som skulle se på religionens plass i et multikulturelt samfunn.
Kjell Skartveit "Samlivsrevolusjonen" Dreyer bok 2017 side 89
Ibid side 113
Dagsnytt 18, 24.mars 2017

CD-er:

Foredrag av Per Haakonsen:
"Israel og Midtøsten akkurat nå"
"Det nye Norge – Avkristningens konsekvenser" Kr 20 pr. CD + porto
Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

CD

**"Jeg takker deg, Herre!"
med sang av Torvald Kjetilstad**

**Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no**

**Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).**

Kr 190,-

Trosbekjennelsens oppgave

AV FREDRIK WISLØFF

En trosbekjennelse har en tredobbelt oppgave:

a. Den vil være en troens selvbesinnelse. Dette er en bekjennelses primære og viktigste oppgave. Den troende menighet vil gjøre det klart for seg selv hva den tror, kjenne troens innhold og kirkens lære, vite hva den har å holde seg til. Og dette troens innhold skal nedtegnes i klare formuleringer så den ikke skal flyte ut i subjektive meninger og antagelser. Både kirken og dens enkelte lemmer skal være klar over hvem de tror på og hva de tror.

Når det har vært hevdet at det er kirke-møter som fra tid til annen har "bestemt" hva de kristne skal tro, er det en misforståelse. Det kirkemøtene har gjort, er å slå fast hva kirken allerede tror, idet de har prøvd dette på Skriften.

b. Dernest vil trosbekjennelsen være et vitnesbyrd utad mot en ikke-kristen verden. Bekjennelsen har altså et misjonerende sikte. Alle folk og raser har en eller annen form for tro, noen mer som muntlig overleveringer, andre som nedskrevne trosformularer. Overfor disse vil så også kristendommen presentere sin lære. Om de fremmede vil godta den eller forkaste den, er deres egen sak. Men de skal i alle fall vite hva den kristne kirke står for. Trosbekjennelsen er da den troende menighets vitnesbyrd.

c. På den måten får trosbekjennelsen også et apologetisk siktepunkt. Skal kirken kunne bestå i de vekslende tiders åndskamp, må den selv ha et trygt ståsted, og et slikt ståsted har kirken alltid hatt i sin trosbekjennelse.

I de første århundrer av kirkens liv var det nødvendig å føre en kamp mot de mange idéer og synsmåter som truet med å snike seg inn fra tidens filosofi og ikke-kristne religioner. Og den samme åndskampen har senere

fortsatt gjennom hele kirkens historie. Vel har også kirken sviktet. Men trass i all ettergivenhet og utroskap, står trosbekjennelsen i dag urokket fast. Alt annet har vekslet. Filosofien har forlatt gamle postulater og er på leting etter nye, - vitenskap og forskning er stadig på reise, - politiske ideologier, kunst, kultur, alt er underlagt forvandlingens lov. Men trosbekjennelsen lyder i dag med samme ord og mening som den gang den ble nedtegnet. Ikke et eneste ledd i de tre artikler er forlatt.

At kristentroen inneholder uløselige tankekors, legger Bibelen ikke skjul på, se 1 Kor 1, 17 flg. Ordet om korset betegnes som dårskap v. 18. *"Vi forkynner Kristus korsfestet, for jøder er dette anstøtelig og for hedninger uforstand"* v. 23. Både religiøst og intellektuelt er det kristne budskap et anstøt. Men dette anstøtet prøver man ikke å skjule eller mildne, man møter tvert om den vanetro verden med *"forkynnensens dårskap"* v. 21. *"Ikke med talekunst og visdom, for at Kristi kors ikke skal tape sin kraft"* v. 18.

Det er dette som er den rette apologetikk. De er ikke med logiske argumenter en skal prøve å overbevise den vanetro verden. Det som er en dårskap, lar seg ikke bevise med logikk. Kristen apologi består i å bekjenne troen. Kristendommen er sin egen forsvarer.

(Fra Trosbekjennelsen Den apostoliske trosbekjennelse kapittel 2, side 13-14) □

Land! Hør Herrens ord!

AV ØIVIND ANDERSEN

"Land! Land! Land! Hør Herrens ord!" (Jer 22,29)

Det er Gud som har gitt menneskene faste bosteder og satt grenseskjell mellom dem. Det hører med til det som vi kaller den alminnelige åpenbaring, og Gud har ordnet det slik for at menneskene skulle søke ham. (Apg 17,24)

Det er gudgitt at hver nasjon har sitt eget land. Det er Guds mening at nasjonene skulle leve i fred med hverandre og respektere hverandre.

Men skal dette bli virkeliggjort, må vi være tro mot de lover og ordninger som etter Guds ord gjelder i samfunnet.

Det er fire myndigheter som Gud har satt i samfunnet. Den første er Guds ords myndighet. Den er all annen myndighet overordnet. Vi kan også kalle den Bibelens autoritet.

Den andre er foreldremyndigheten. I den har all annen myndighet sin rot, sier Luther. Det er ikke samfunnet, men foreldrene som skal oppdra barna.

Den tredje er læremyndigheten. Det er Guds ordning at det skal være lærere, og da tenker vi

ikke bare på lærere i Guds ord, men på all sann undervisning. Lærerne skal ha myndighet til å holde disiplin, for at undervisningen kan komme til sin rett.

Den fjerde er øvrighetens myndighet. Det ord som er oversatt med øvrighet, betyr egentlig myndighet. Den går ut på å styre og lede et samfunn og på å opprettholde grensen mellom godt og ondt, sannhet og løgn.

En nasjons velferd og fremtid beror på at disse myndigheter blir respektert og får lov til å gjelde. Når de undergraves, er et land i fare! Da ødelegges et lands kultur, økonomi, moral og religion. Det blir kaos og uholdbare forhold.

Derfor roper vi til det norske folk: *"Land! Land! Land! Hør Herrens ord!"*. Vend om, før det er for sent. Be Gud oppreise menn og kvinner i vårt samfunn som respekterer Guds lover og ordninger! Da er det håp for Norges fremtid!

(Fra "Ved Kilden" 17. mai. Lunde Forlag Oslo 1977) □

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Troforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2019-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6 for 2018,
samt CD-en "Himmellengt" med sanger skrevet av Olav Fjermedal.

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Hedre din mor og din far!

AV HANS ERIK NISSEN

"Hedre din far og din mor, så dine dager må bli mange i det landet Herren din Gud gir deg." (2 Mos 20,12)

Har du noen gang syndet mot det fjerde bud? Har du bekjent synden for Gud? Eller betrakter du Guds bud som tomme ord?

Har du bedt foreldrene dine om tilgivelse når du har syndet mot dem? Eller er det noe du aldri gjør?

Mange unge er kritiske overfor foreldrene sine. De kjenner dem innenfra og har ikke noen vasker med å se feil hos dem. Dag etter dag samler de brenne til kritikkens bål.

De tenker bare sjelden på at Gud har knyttet løftet om et langt liv til det fjerde budet. Noen mistet velsignelsen fordi de var ulydige mot foreldrene sine.

Mange unge tror at når de selv blir gift, skal deres ekteskap bli helt annerledes enn foreldrenes. Slik går det slett ikke alltid. De er jo syndere som blir gift med hverandre.

Noen fikk et ulykkelig ekteskap fordi de aldri lærte å hedre sin far og sin mor. Andre fikk dårlig økonomi fordi de var for store til

å lytte til foreldrenes gode råd. Mange fikk problemer på arbeidsplassen fordi de aldri hadde lært å bøye seg. Atter andre ble dårlige foreldre, fordi det var uoppgjort synd mot det fjerde bud i deres eget liv. De gikk glipp av den velsignelsen som Gud har lovet den som er lydlig mot dette budet.

Og det som er enda alvorligere: Mange går evig fortapt, fordi de ikke ville adlyde Gud. Å ringakte Guds bud er det samme som å ringakte Gud selv. Guds bud er Guds vilje, og den kan en kristen ikke bare følge når han finner budet rimelig. Guds bud er ikke bare forslag, men Guds levende ord. Er ikke loven alvor for deg, er ikke nåden det heller.

Derfor skal du hedre din far og din mor.

(Fra "Ett er nødvendig" 24. november. Lunde forlag) □

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Hvordan er det på den andre siden?

AV H.E. WISLØFF

Hvordan er det på den andre siden, bak død og grav? Slik har mennesker alltid spurt, og slik spør mange den dag i dag. Du sitter kanskje og tenker på det av og til du og. Noen spør av pur nysgjerrighet, andre spør fordi sjelen er urolig og leter etter fotfeste.

Det eneste vi vet om de ting, er det som Bibelen forteller, og den sier ikke så meget. Mange har spurt hvorfor Gud ikke har sagt oss mer om så aktuelle spørsmål. Grunnen er sikkert den at vi mangler forutsetninger for å kunne forstå det. Men om nysgjerrigheten ikke får svar på sine spørsmål, så får det urolige hjerte så tydelig svar at enn ikke dåren farer vill.

Legg i dag merke til tre ting.

For det første: Bibelen sier at det er et evig liv på den andre siden. Den forteller oss at der skal vi alle stilles ansikt til ansikt med Gud. Han skal dømme levende og døde. Utenom ham kommer ingen. Vi kan rømme fra ham så meget vi vil her, men det nytter ikke. Engang skal vi møte ham enten vi vil eller ei.

For det annet: Bibelen forteller oss at det er en dyp sammenheng mellom livet på den andre siden og livet her på denne siden. Det er på samme måte som med frøet som legges i jorden og dør

og som likevel spirer og bærer frukt. Det kan ikke høstes fiken av tistler og ikke hvete av bygg. Det avgjørende for frukten er hvorledes det korn er som legges i jorden.

For det tredje: Dette er det evige liv å kjenne deg den eneste sanne Gud og ham du utsendte Jesus Kristus. Det evige liv består altså i det å kjenne Gud og det kjennskap vinnes ved samliv og det samliv med ham begynner her. Jesus kom jo for å vise oss hvem Gud er og føre oss inn i livsfelleskapet med ham. Den som snur ryggen til Jesus, snur ryggen til Gud. Skal det bli liv sammen med Gud på den andre siden må det begynne her.

Å bli klar over disse ting er meget viktigere enn å få vite hvordan de døde har det.

Søk derfor Herren mens han finnes og kall på ham den stund han er nær. Finner du ham skal du en dag få svar på alle disse spørsmålene du nå går og grubler på.

*Tenk når en dag er løst hver jordisk gåte
Besvaret hvert hvorfor jeg grunnet på,
Men kunne ei med all min grublen råde,
Tenk når jeg Herrens vei skal klart forstå.*

(Fra "Trygg tross alt". Lutherstiftelsen □

NY CD!

"Jesu kjærlighet"
med sang av ungdomskoret Gledesbud

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Axel Remme

Født 1930 i Bø i Vesterålen. Utdannet tømmermann. Indremisjonens 2-årige bibelskole i Oslo 1955-1957. Har vært ungdoms-, lands- og kretssekretær i Den Indre Sjømannsmisjon (DISM). Klokker i Vennesla, Kristiansand. 1989-1997 generalsekretær i DISM. Nå frivillig forkynter

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynter og redaktør av "Pietisten".

Horatius Bonar (1808-1889)

Skotsk prest og salmedikter

Per Gustafsson

Født 1951 i Linköping, Sverige. Predikant i ulike sammenhenger fra 1986. Teologiske studier i Lund 1988-1992. Arbeidet i næringsmiddelhandel og møbelindustrien. Nå arbeider han som pleier. Medlem av Sydöstra Smålands Lutherska Församling.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Realskole Hurdal Verk 1961-63. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer ved Skjevik ungdomsskole, Molde 1973-86. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Lærer ved Vågsetra skole, Molde, 1986-2013. Nå pensjonist og fritidsforkynter.

Ole Andersen

Født 1958 i Danmark. Bifagseksamen i hebraisk litteratur ved Københavns Universitet 1985. Studerte ved Det Hebraiske Universitet i Jerusalem 1985-1987. Cand.theol ved Københavns Universitet 1990. Fra 1991 ansatt i dansk Ordet og Israel (siden 2005 generalsekretær).

Per Haakonsen

Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøgskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

Fredrik Wisløff 1904-1986

Cand. theol, 1928. Lærer, prest, reisepredikant og forfatter.

Bivind Andersen (1905-1994)

Cand. theol. 1931. Lærer og rektor ved Fjellhaug skoler i ca 45 år.

Hans Edvard Wisløff (1902-1969)

Prest, forfatter. Biskop i Sør-Hålogaland bespedomme 1959-1969.

Torstein Lindhjem

Født 1946 i Tjølling (Larvik). Utdannet lærer. Ansatt i Lunde forlag i 27 år, siste tida som forlagssjef. Arbeidet i avisa Dagens markedsavdeling i 8,5 år. Har skrevet flere sanger.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	04. Aug.	11.00	Bernhard Sunde
Søndag	11. Aug.	11.00	Steinar Malmin
Søndag	18. Aug.	11.00	John Peder Samdal
Søndag	25. Aug.	11.00	Oddvar Dahl
Søndag	01. Sept.	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg
Onsdag	04. Sept.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	08. Sept.	11.00	Terje Thorsen
Søndag	15. Sept.	11.00	Erik Nordbø
21.–23. september. Bibelhelg:Tema: "Født av Gud" (Joh 1,13)			
Fredag	21. sept.	19.30	Einar Kristoffersen
Lørdag	22. sept.	16.30	Samtalemøte: Kristoffersen innleder
Mellom møtene serveres det smørbrød, kaker og kaffe			
Lørdag	22. sept.	19.30	Einar Kristoffersen
Søndag	23. sept.	11.00	Einar Kristoffersen
Søndag	30. sept.	11.00	Eivind Gjerde. Nattverd

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

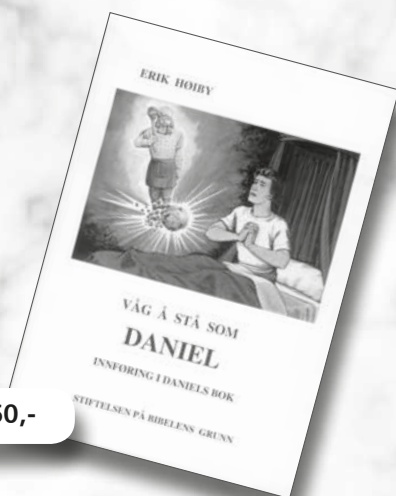
Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

Ny CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 32600739823

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Se der Guds Lam

T: Torstein Lindhjem 2019

M: Per Tveten 2019

F C F

Et syn som ver - den ik - ke vil - le kjen - ne er sy - net

4 B b G Gm C Gm C

av Guds dy - re - ba - re Lam som ga sitt liv og hå - pet vil - le

7 Am Dm Gm C F

ten - ne. Sitt so - nings - of - fer Han til Gud bar fram.

1. Et syn som verden ikke ville kjenne
Er synet av Guds dyrebare Lam
Som ga sitt liv og håpet ville tenne
Sitt soningsoffer Han til Gud bar fram

3. Når satan vil til synd oss overliste
Se der Guds Lam for ham er allting kjent
Han som uskyldig ei av synden visste
Ble gjort til synd og alt til godt ble vendt

2. Se der Guds Lam som verdens synd har båret
Der Han på korssets tre har sonet alt
For vår misgjerning ble Han en gang såret
Vår syndeskyld for evig er betalt

4. Se der Guds Lam som står for Herrens trone
I forbønn for sin dyrekjøpte brud
Han som for evig ville oss forsone
Så vi rettferdig står for Himlens Gud

5. Se der Guds Lam som venter oss der hjemme
Han har beredt for oss et himmelsk rom
Som vi i håpet glade ser der fremme
Hvor Gud og Lammet stemmer i sitt: Kom!

